

TCHĀ•NĀŠ A UZENĀ•...

NedĀ•le, 16 zĀ•řĀ• 2007

Milá kudlanko, moje tchynĀ• je Ā•eno jazykem lidu: z gruntu hodná Ā•enská. Vím,Ā•e nebýt jí, synĀ•kové by nikdy nebyl takoví milí lidi, jako jsou, protoĀ•e otec je sobec a trochu tyránek. Ale na druhou stranu mám k její osobĀ• tolik výhrad, aĀ• se mi to nezdá normální, protoĀ•e ona je fakt strašná• hodná Ā•enská! Jen v kostce:

Muj partner má bratra, 40 let, s teĀ•kou diagnosou, která nemá dobrou prognosu. Je upoutaný na lĀ•ko, v podstatĀ• up bezmocný, obĀ•as uĀ• dezorientovaný v Ā•ase i prostoru. Je v domácím ošarování u své matky, protoĀ•e jeho manželka Ā•eká dítĀ•, je v šarouně mám síci a má rizikové tĀ•hotenství... Velmi tĀ•ká situace nároĀ•ná na nervy všech osob, nejmíc ale té tĀ•hotné. Ale o tom nechci psát... Jde o chování jeho maminky. KdyĀ• jí voláme, její obvyklá slova jsou: je všchno v pořádku a v pohodĀ•. Jakkmile ji ale zastihneme v nĀ•jaké jiné situaci, tĀ•eba kdyĀ• muj partner v telefonu naléhá víc jak 5 minut, nebo pĀ•jedeme neohlášenĀ•, tak se dozvíme, jak se všci opravdu mají. PoslednĀ• jsem se hroznĀ• naštvala, kdyĀ• nám s láskou ukazovala, jak dĀ• v zahradĀ•, co všchno vysadila a kolik blbin v zahradĀ• zvládla a potom se dozvíme, Ā•e v tu dobu Pepa nĀ•kolikrát spadl z postele a byl potluĀ•enej a otĀ•esenej. To nechapu, mohlo to pořkat! Vím, Ā•e chce pĀ•jít na jiné myšlenky, ale mám jí to za zlé. Myslím, Ā•e to bylo prostĀ• zbyteĀ•né. Kdyby tĀ•eba Ā•ekla: udĀ•lám seznam, aĀ• pĀ•jedete, mohli byste mĀ• s tím a s tím je to my bychom to naplánovali, partner dá dohromady náĀ•adí a co je potĀ•eba, a jedeme. Máme to sice 120 kilometrĀ•, ale rádi jezdíme autem a pĀ•jedeme kdykoli. Tak to dĀ•lá tĀ•eba moje máma a je to celkem v pohodĀ•. Ona a mezitím bĀ•há po sousedech a shání Ā•emeslníky a potom prohláše, jak je udĀ•ená a Ā•e uĀ• víc dĀ•lat nemĀ• oblíbená všta). Opravdu nej nej nej mĀ• vadí, jak se s tím bezmocným baví. ZásadnĀ• mu Ā•ká PepĀ•ku, nebo BobĀ•ku... ani nereaguje, dĀ•ív byl alespon ironickeĀ• vyjadřoval odpor, ted uĀ• ztrácí síly a ona to dĀ•lá furt! Je prostĀ• tupá (fakt si musím Ā•íct, vlastnĀ• povzdechnout... "jenom" uĀ•itelka, pardon za to házení všchno s tímto nároĀ•ným povoláním do jednoho pytle... všchno je v lidech, ne v povolání...to vím), protoĀ•e jsme jí mockrát Ā•kali, Ā•e je sice jejím synečkou, ale zároveň bude otcem, je manželka svĀ•enĀ• a Ā•e má pořádku svou dĀ•stojnost. Obsah toho slova ona ale všbec nezná. Nepochopila nic a dĀ• s ním mluví jak s debilem a bobĀ•kama se to jen hemĀ•í... podotýkám, Ā•e kdyĀ• bĀ• pořádku, tak slovo bobĀ•ek NESNĀ•EL. Ja nechápu, Ā•e mĀ•e být ta Ā•enská pod rouškou mateřské krutá. Pepy jsem se na to ptala a on Ā•ekl jen: a co mi zbývá...neĀ• to vydrĀ•et. Dusledek toho jejího jednání je, Ā•e je pĀ•etiĀ•ená, spí tak 2 hodiny dennĀ•, aby to všchno stihla. Práškou zásadnĀ• odmítá Ā•e prý si nebude zvykat na práškou... já bych Ā•ekla, Ā•e právĀ• proto, Ā•e uĀ• jí je tolik kolik je (66), by si ty prášky mohla vzít ve prospĀ•ch celku. Nejmíc mĀ• naprdla taková "miniscenka",ale ja uĀ• ani nevĀ•mĀ•la, Ā•e nevybuchnu. Vím, blbost, ale moje pĀ•etekl pohár, Ā•i co: Koupila jsem Pepovi takovou speciální kosmetiku pro leĀ•ící "gel na mytí, parfemované kapesníĀ•ky a speciální krem na opruzeniny", protoĀ•e maminka ho umývá zásadnĀ• sajrajtama všchno druhu, hlavnĀ• Ā•e to je levný!!! a poslala jsem to po partnerovi domĀ•, aby to pĀ•edal a ulehĀ•il jim Ā•ivot s mytím a opruzeninami. Naposled jsme tam přijeli, já se ptám, jak se to osvdĀ•ilo a ona nevĀ•dĀ•la, o co se jedná. Tak jsem zuĀ•mĀ•la, Ā•e to Standa šarouně pĀ•edal a neĀ•ekl, co to je, ale to ona všdĀ•la, Ā•e to pĀ•edával, jen to nĀ•kam hodila a nepouĀ•ivala to. Jsem šarouně, kdyĀ• pĀ•ece mi nĀ•kdo nĀ•co dá, tak si sednu aspon chvílku, popremejšlim co s tím a popripade reknu, vem si to zpátky, nepotřebujem, nebo tak... Ale tohle jednání mĀ• teda uplne nadzvedlo. Vím,Ā•e to mĀ•e znít jako Ā•e jsem ješitná a chtĀ•la jsem pochválit, ale chtĀ•la jsem "jen" pomoci. A taky vím,Ā•e je toho na ni moc, ale kdyĀ• jí nabídnu pomoc nebo tĀ•eba pĀ•inesu Pepovi veĀ•mĀ• místo ní, uĀ• má pocit, Ā•e to neudĀ•lám dost dobĀ•e a pořádku mĀ• opĀ•eptává se, jestli by nechtĀ•l ješarouně nĀ•co... No, na budku! Uvedomila jsem si ale na tom, ze nevyĀ•ádaná pomoc dopadá Ā•asto právĀ• takhle a proto jsem se vyprdla na to tam s nimi tĀ•eba zĀ•stávat a pomáhat a nechávám to bejt. Je to prostĀ• divny: Ā•lovĀ•k by chtĀ•l pomáhat a ono to nejde!!!! Nevede to potom k lidske lhostejnosti, kdyby se tak chovali vsichni? Nepomaham, protoĀ•e ono to stejnĀ• k niĀ•emu není... PotĀ•ebovala bych se nĀ•jak srovnat s tou situací, moĀ•ná tak, Ā•e mi dáte zpĀ•tnou vazbu a trochu mĀ• vynadáte nebo uklidníte nebo tak nĀ•co... Co s tím, jak se zachovat? DĀ•kuji za odpovĀ•di, Vlasta .